

ærede Minister ikke een, men mange Gange har været paa i begge Ting. I de fem og tyve Taler, han har holdt, i de store Taler, instruktive Taler, han har holdt om vor fremtidige Statsbalance og Finansreformen, har han bestandig udtalt: Jeg skal have mindst $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til Til-lægsbevillingsloven, og jeg skal have mindst 1 Mill. Kr. til § 27, som naturligvis kan være meget forskellig de forskellige Aar, men skal jeg sige et Tal, sagde han, kan jeg ikke nøjes med mindre end 1 Mill. Kr. — det viser sig altsaa i Aar at være $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. —, det er den Margin, jeg forlanger, og det maa de Herrer indrømme mig ud over, hvad jeg skal bruge til de paa selve Finanslovens 26 Paragraffer opførte Summer. Andet er det ikke, vi har sagt, og er det ret og rimeligt — og det er det for Finansministeren — at forlange en saadan Margin paa $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og for indeværende Aar paa mindst 3 Mill. Kr., maa det ogsaa være ret og rimeligt for os andre at gøre det samme gældende efter at have hørt hans Foredrag og Forklaringer Aar efter Aar i den Henseende.

Nu sagde den højtærede Minister ved første Behandling og gentager det i Dag, at han har været fuldt paa det rene med, at det Punkt paa Budgettet, som han lægger en ganske særlig Vægt paa, nemlig de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Formue- og Indtægtsskat, ikke vilde gaa ind i næste Aar, og han udtalte ved første Behandling: „Hver Gang jeg, mine Herrer, under Forhandlingerne om Finansplanen har omtalt Balancen, har jeg udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at der endnu i Finansaaret 1913—14 vilde fremkomme et Deficit derigennem, at $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Formue- og Indkomstskatten ikke vilde indgaa i Finansaaret 1913—14.“ Altsaa hver Gang Finansministeren har talt om Finansplanen — det maa altsaa være i Fjor —, har han udtalt det. Den højtærede Finansminister har efter min Beregning holdt nogle og tyve Taler i Fjor i Anledning af den forhøjede Indkomstskat, og jeg skal ikke i dette Øjeblik bestride Muligheden af, at han har kunnet udtale noget i den Retning. Jeg mener imidlertid, at jeg, som har fulgt godt med i de Sager, og som har maattet følge godt med efter den Andel, jeg selv skulde tage i dem, maatte have lagt Mærke dertil. Jeg har en Række Udtalelser fra den højtærede Minister, som gaar i modsat Retning, men jeg vil ikke komme frem med dem. Hvis nemlig den højtærede Minister vil sige mig blot en eneste Gang, hvor han har udtalt, at der var $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af

de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Indkomst- og Formueskattens Forøgelse, som han vidste ikke vilde indgaa, saa vil jeg ikke regne de andre Udtalelser, som gaar i anden Retning, for at gælde, naar det altsaa blot vises mig, at den højtærede Finansminister *overhovedet nogen Sinde* har udtalt eller tænkt paa, at det vilde finde Sted. Det, vi ved om den Sag, er, at efter at vi var færdige heroppe med vort Arbejde i Fællesudvalget, har den højtærede Minister stillet et Forslag om, at denne Indtægtsskatte-lovs Ikrafttræden skulde udsættes indtil 1. April 1913, og dette var der jo egentlig ikke nogen Foranledning til at modsætte sig, navnlig da ikke fra vor Side, som saa overordentlig gerne havde set, at Indkomst- og Formueskatten til Staten ikke var blevet forhøjet. Men der var en stille Undren, der var en Drøftelse mellem os, om hvad der vel kunde være Grunden til denne Forandring; og jeg for mit Vedkommende husker, at jeg sagde: Ja Grunden maa vel være den, at den højtærede Finansminister vil have sin Forlystelses- og Stempelskat det ene Aar, sin Brændevinsskat, Ølskat og Cigaretsskat, og hvad der ellers var, det andet Aar, og saa først det tredje Aar skal denne Skat virke, for at ikke Befolkningen paa en Gang skal blive fuldstændig overbebyrdet med Skatter. Men vi kunde ellers ikke forstaa det eller forklare os det. Naar det altsaa er sket paa den Maade, *kan* den højtærede Minister overhovedet ikke inden den 6. Juni 1912 have talt derom; thi indtil den Dag gjaldt Lovforslagets Satsers Ikrafttræden fra 1. April 1912, og først den Dag blev de forandret til 1. April 1913. Og alle de Udtalelser, jeg har fundet fra den højtærede Minister, gaar ud paa, ikke blot at Skatten vilde gaa ind, men at den vilde gaa ind i 1912—13 med sit fulde Beløb. Saa kan den højtærede Minister virkelig ikke fortænke os i, at vi undrer os, naar vi nu erfarer, at den for 1913—14 ikke vil gaa ind med de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men med et Beløb, der er $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre.

Disse Penge er paa en Maade tabte; der kommer ikke 5 Kvartaler næste Aar af den Grund; næste Aar kommer altsaa atter disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til at mangle. Det er en Udskydning af Indbetalingen, som den højtærede Minister siger, at han Gang paa Gang har gjort opmærksom paa, men med Hensyn til hvilken jeg beder ham om at sige os blot en eneste Gang, hvor han har gjort os opmærksom paa det. Paa dette Sted kunde der maaske